

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/147/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011831
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115011831.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 24. novembra 2015 samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1. Miroslav Hanko, nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom D. Q. T., O. I. XX/XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Z.,
2. W. T., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom J. D. Q. T., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Z.,
3. J. X., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom D. Q. T., K. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Z.,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

dňa 11.07.2015 v čase asi o 22.00 hod. pri OC Tesco na ulici Obchodná 1763/1 v meste Dubnica nad Váhom pristúpili k poškodenému J. T., trvale bytom D. nad T., O. I. XX/XXX, pričom jeden z obvinených mu vytrhol zelenú plastovú 1,5 l fľašu s červeným vínom v hodnote asi 1,35 Eur z ruky so slovami „daj mi napit“ a ostatní pýtali peniaze a cigarety, po čom mu poškodený vzal fľašu späť, následne obvinený J. X. poškodeného z boku udrel do pravej strany sánky a z ľavej ruky mu vytrhol fľašu, po čom poškodený začal utekať smerom k hotelu Trója, kde ho obvinený J. F. kopol zozadu do chrbta, načo poškodený spadol tvárou na trávnik, kde ho ležiaceho všetci traja kopali do hlavy a spôsobili mu zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie,

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j ú

obž. J. F.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a s prihladením k § 36 písmeno l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu na jeho správaním v skúšobnej dobe a uloženia povinnosti obžalovanému podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona hlásiť sa jedenkrát štvrtročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín.

obž. W. T.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s prihladením na § 38 odsek 2 Trestného zákona a s prihladením k § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obž. J. X.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s prihladením na § 38 odsek 2 Trestného zákona a s prihladením k § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom boli obžalovaní J. F., W. T. a J. X. na hlavnom pojednávaní poučení o všetkých svojich právach podľa § 34, § 121 a § 257 Tr. poriadku s tým, že ku skutku môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Samosudkyňa poučila obžalovaných v zmysle § 257 ods. 2 Tr. poriadku o následkoch vyhlásenia podľa ods. 1 písm. b/, alebo písm. c/, a to v rozsahu podľa ods. 5 a ods. 8, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Obžalovaní 1, 2, 3 po tomto poučení urobili ku skutku vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, že nepopierajú spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko obžalovaní uznali vinu zo spáchania skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaní odpovedali „áno“. V zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku, súd vzhľadom k vyhláseniam obžalovaných a ich odpovediam na položené otázky následne zisťoval stanovisko prítomných procesných strán. Prokurátor i obhajcovia obžalovaných 1, 2, 3 zhodne uviedli, že nemajú námietky voči vyhláseniu obžalovaných a navrhujú ho prijať. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania nemal pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná už iba vo vzťahu k výrokom o treste.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaných, ktorým uznal vinu zo spáchania skutku tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, tento právne jednotlivo posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože obžalovaní 1, 2, 3 spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaní z hľadiska veku spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 ods. 1 Tr. zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ich nepričetnosť v zmysle § 23 Tr. zákona, čo by

malo vplyv na trestnú zodpovednosť. Obžalovaní konali vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, t.j. chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Obžalovaný J. F. doteraz nebol súdne trestaný, v evidencii priestupkov od roku 2011 má 4 záznamy, prevažne pre priestupky majetkovej povahy.

Obžalovaný W. T. vykazuje v odpise z registra trestov 7 záznamov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/90/2013 zo dňa 17.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.10.2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trest si vykonal 23.06.2014. Obžalovaný bol doposiaľ trikrát priestupkovo postihnutý, naposledy v roku 2013 pre priestupok proti majetku.

Obžalovaný J. X. bol doposiaľ štyrikrát trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/21/2015 zo dňa 16.06.2015, právoplatný 30.07.2015 pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov do 30.01.2018 za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Týmto rozsudkom boli zrušené výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/138/2013 zo dňa 09.04.2014 a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/67/2014 zo dňa 10.06.2014, právoplatný 29.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, súd nemal s poukazom na § 34 ods. 6 Tr. zákona inú možnosť, ako obžalovaným uložiť trest odňatia slobody.

U obžalovaného J. F. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona spočívajúcu v jeho priznaní a oľutovaní trestnej činnosti za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti, preto súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu je postačujúce uloženie výchovného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním počas skúšobnej doby a uloženia povinnosti obžalovanému podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona hlásiť sa jedenkrát štvrtoročne na základe predvolania k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trenčín. Takýto trest je postačujúci pre splnenie, ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie.

U obžalovaného 2/ W. T., ako aj u obžalovaného 3/ J. X. súd na jednej strane zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona spočívajúcu v tom, že obaja obžalovaní oľutovali spáchanie žalovaného skutku, zároveň však u oboch zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. b/ Tr. zákona spočívajúcu v tom, že boli už za trestný čin odsúdení, preto s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona súd ukladal obom obžalovaným trest v určenej trestnej sadzbe uvedenej pri § 188 ods. 1 Tr. zákona, t.j. od 3 rokov do 8 rokov. Podľa názoru súdu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby u oboch obžalovaných je primeraný pre splnenie individuálnej ako aj generálnej prevencie. Obžalovaný W. T. bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný J. X. doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho súd zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

S predmetným konaním nebolo spojené tzv. adhézne konanie, preto ani výroková časť rozsudku taký výrok neobsahuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.
Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.